

[Oluf Pedersen.]

i et udvalg. Det synes jeg er en god løsning, for når vi drøfter sagen i udvalget, skal det nok vise sig, at det ærede medlems mange betænkeligheder forsvinder.

Det ærede medlem hr. Paabøl var også betænkelig. Det ærede medlem har åbenbart helt glemmt, at før 1946 havde man ikke den bestemmelse, jeg ønsker ændret. Var dette forefaldet før 1946, var der blevet ydet erstatning. Da sagde man ikke, at hvis der er tale om tobak og den slags, som staten har lagt en høj afgift på, er det kostbarheder, som der skal betales ekstra for. Nu sagde det ærede medlem hr. Paabøl, at der jo var en fortjeneste på varen. Ja, det er der, og den er på 10 kr. 50 øre. Det betyder da virkelig noget, hvis den pågældende fabrikant skal betale 3 kr. 60 øre eller $\frac{1}{3}$ af hele fortjenesten. Der er oven i købet det mærkelige ved det, at de 3 kr. 60 øre, som han skal betale ekstra i forsikring, netop fremkommer ved, at varen er blevet fordyret af statsafgiften, som den pågældende overhovedet ikke får en eneste øre for at opkræve. Altså, staten skal ikke alene have gratis skatteopkrævere, men disse skal oven i købet betale penge til for den fornøjelse. Så skulle han da i alt fald have en guldtræset kasket, hvis der skulle være en lille smule mening i det. Jeg skal ikke nægte, at det er det, der har stødt mig.

Nu mente det ærede medlem hr. Paabøl, at finansministeren kunne eftergive beløbet. Ja, det ville jeg også synes, men det har den højtærede finansminister nægtet. Det var det første sted, jeg prøvede at sætte ind, jeg mente også, at det var den nemmeste måde at ordne det på, men han ville ikke. Så gik jeg til ministeren for offentlige arbejder og prøvede at få det ordnet uden en lov. Nej, han kunne ingenting, som loven var! Jeg havde så ikke anden udvej, hvis jeg ville have forholdet ændret, end at prøve på at få et lovforslag igennem.

Den ærede ordfører for det konservative parti, det ærede medlem hr. Fanger, var meget velvillig overfor forslaget. Han var klar over, at spørgsmålet var af betydning for erhvervslivet. Det ærede medlem mente, at hvis forslaget også skulle omfatte private, der sendte varer, kunne det måske blive lidt farligt. Men der er det ved det, at private, der sender varer, i almindelighed

ikke sender rene tobaksvarer, og så snart der er andre ting i forsendelsen, får man en forholdsvis meget større erstatning.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen indlæg forstod jeg for så vidt ikke andet af, end at det ærede medlem godt ville være med til at behandle lovforslaget i et udvalg.

Den højtærede minister siger, at jeg ikke kan tale om rutebiler i den forbindelse. Det, som jeg hævder, er, at rutebilerne betaler fuld erstatning. (*Ministeren for offentlige arbejder* [Carl Petersen]: Hvor meget koster det?) Ja, det kommer an på, om det skal sendes fra Hadsund til København, eller det skal sendes andre steder hen. . . . Betaler de danske statsbaners rutebiler fuld erstatning? (*Ministeren for offentlige arbejder* [Carl Petersen] svarer). Nå, dèr er de altså godt nok med på at betale fuld erstatning. Det, som jeg hævder, og som jeg gør mig til talsmand for, er, at statsbanerne bør yde fuld erstatning, 25 kr. pr. kg, som det står i loven nu, men at man også skal erstatte disse afgifter til staten. Jeg ved ikke, om statsbanerne må indføre højere takster, fordi de skal svare en erstatning på vel 40 000 kr. om året, men det kan vel ikke være så betydningsfuldt, og det kunne oven i købet ske, at der blev mere at køre med.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var jo velvillig.

Til slut vil jeg sige til ministeren, at når jeg nu taler om kostbarheder, som jeg gør, er det ikke noget, jeg har fundet på. Det stod direkte i bemærkningerne til forslag til lov om ændring i statsbaneloven. Jeg mener, at statsbanerne og ministeren har vildledt folket i det ved at skrive om kostbarheder på den måde, de har gjort, når de ikke gør opmærksom på, hvorledes det forholder sig med de afgifter, som staten har lagt på varerne, idet det eneste, der har gjort disse varer til kostbarheder, er den af staten pålagte afgift. Jeg synes ikke, det kan begrunde, at man ikke giver fuld erstatning.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg synes, der er een bestemt ting, der er vigtig i forbindelse med denne diskussion, og det er: hvor stor en risiko har forsenderen selv, og hvor meget skal han betale for at blive risikofri? Jeg synes, det er det, det drejer sig om, og i det omtalte